XI-ik évfolyam. 68. szám. Kolozsvár, kedd, junius 12-kén 1866.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS: Külmonostorutcza 181. szám.

Megjelen e lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délben. Ára évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: 5 hasábos sorért 1-ör 7 kr., 2-or 6 kr., 3-or 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik. A „nyilttér"i czikkek sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL: Középutcza, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, junius 11. 1866.

Folyó hó 7-ke óta az európai béke megóvása iránti remények utolsó horgonya is felszedhető. A conferentiának vége van mielött megszületett volna, s minden további habozás nélkül kiálthatunk fel: itt a vihar!

Mai számunkban közöljük az osztrák válaszjegyzéket, melyről azt mondják, hogy „meghiusitja" a conferentiát, miért? mert abban a bécsi kabinet azon kikötést teszi, hogy senkinek a borozdájába ne vágjanak.

A párisi kabinet viszontválasza erre ugy hangzik, hogy a franczia kormánynak nem áll hatalmában eleget tenni e feltételeknek és sajnálja, hogy Austria ily kikötéseket formulázott, „sajnálja, noha érti és tiszteli azokat."

Sima styl, melylyel szemben éppen nem barátságosan hangzik a párisi „Presse" tudósitása, miszerint a levantei franczia hajóraj admirálja parancsot kapott, hogy foglaljon állást az adriai tenger bejáratánál, a mi aligha nagy nyugtalanságba fogja ejteni — az olasz kormányt.

Poroszország meg a tényleges fellépések sorozatát nyitotta meg.

A bécsi porosz követ, b. Werther, f. hó 6-án a holsteini rendek összehivása ellen tiltakozó jegyzéket nyujtott át, s hozzá tevé, hogy ha mégis összehivják a rendeket, Poroszország maga magának szolgáltat elégtételt, s helyörséget küld Holsteinba, mert a rendek csak a két foglaló hatalom közös beleegyezésével hivhatók össze és pedig a két herczegségből egy közös gyülésbe. Erre a „N. Fr. Presse" szerint gr. Mensdorff azonnal megfelelt mondván, hogy Austria a poroszok Holsteinba való benyomulását szerződésszegésnek s casus bellinek fogja tekinteni, s a szerint fog cselekedni Nós hát másnap de facto benyomultak a poroszok Holsteinba. Az osztrákok protestatio mellett visszavonultak Altonába, a hol 3000 fönyi osztrák erő van öszpontositva szemben — 20,000 poroszszal. Az emlitett bécsi lap minden kétkedés nélkül combinálja, hogy erre a felelet az osztrák északi hadsereg fellépése lesz. Bécsből azonban — hir szerint — mind Kalik tábornoknak, a holsteini osztrák dandár parancsnokának, mind a helytartónak Gablenznek parancs küldetett, hogy ne gátolják a poroszok bevonulását, s várják be megtámadtatásukat. E megtámadtatás pedig ma sok valószinüséggel bekövetkezendett, mert éppen mára (11-kére) vannak összehiva a holsteini rendek, s ezeket szétkergetni Poroszország, ugy látszik, el van határozva.

E tények oly ékesszólással magyarázzák a helyzet válságos természetét, hogy elég azokat szárazon elősorolni.

Egy telegramm szerint ugyan e végzetteljes napon (7-kén) a törökök is átkeltek volna a Dunán, s román hadcsapatok küldettek ellenök. Ha e hir valósul, alig várható egyéb, mint az, hogy az oroszok is benyomulnak, s Európa ezen beteges pontján szintén kitör a háboru.

A ma este vett lapok tudósitásai szerint a bécsi kabinet gondosan kerül minden összeütközést a poroszokkal, s a „N. Fremden-Blatt" azt irja, hogy a Kalik dandára el fogná hagyni Altonát s Hannoverán át visszatér Austriába. A bécsi lapok ugy magyarázzák a dolgot, hogy a poroszok benyomulása Holsteinba megszegése ugyan a szerzödésnek, de — nem casus belli Austriára nézve, miután jogait a német szövetségre ruházta, s annak feladata intézkedni a visszatorlás iránt.

A törököknek a Dunán való átkeléséről semmi ujabb hir.

Pest, junius 6. 1866

(D.) A mint már lapjaink folytonos közléseiből láthatni, a kiküldött egyes bizottmányok szükebb körü s igy szabatos munkálkodásra képesebb albizottmányaik által neki fogtak feladatuk megoldásához.

Azóta körünkben élénkült az eszmeforgalom, s igy a nézetek egyes kérdésekben kezdvén kitünni, már az észlelő némileg veheti észre azon határvonalokat, a melyek a főkérdésekben még ugyan egyetértő, de az alkalmazás részleteinél aligha egymástól el nem térendő pártárnyalatokat egymástól elválasztják.

Megjegyzem azt, hogy itt általában a pártok nemcsak az egymással, de az önmagukkali érintkezésre nézve is igen gyengén vannak szervezve, valami olyanforma az itteni pártok szerves állása, mint a dicasterialis kormány és municipium. Mindenik párt látható feje vagy fejei körül van néhány beavatottabb, ki aztán külön clubbok élén áll, hova a központon megállitott eszmét és irányt szétterjeszti; igy felülröl lefelé, jó pártfegyelemmel kérdésen kivül üdvösen hathatni, de alulról felfelé bajosan, s azt hiszem, hogy valamint a párt feje nehezen lehet igy tisztában saját pártja valódi gondolkozásmódjával, ugy a párt tagjai is csak másod, harmad ajkokról értesülvén vezérök egyes nézeteiről, s saját nézeteiket csak más ajkakon át juttathatván közfigyelemre, nem lehet a kérdések valódi előleges discussioját ugy hajtani végre, hogy a közmegállapodás azon határozott formáit eredményezze, melyek a pártokat tömörré, szilárddá és együttartóvá szokták tenni.

Sokat segit ugyan e körül a pártok főbbjeinek elevensége s mozgékonysága s pártfeleikkel s a más pártok egyéneivel való élénk érintkezése; a mely részben fökint a határozati párt főbbjei kitünök; ez még azonban, nézetem szerint, nem elég, ennél lehet többet tenni, s emlékezem, hogy Erdély régi országgyülésén, midőn a sonkások (conservativ) és pipálók (oppositio) pártjai egymással élénk pártküzdelmekben állottak, mindkét részen oly népes pártgyülekezeteket tartottak, a minél népesebbek itt sem lennének a gyülések, habár minden párt külön-külön összes conferentiákat tartana.

Söt Erdélyben voltak a pártoknál vegyes conferentiák egyes fontos kérdések felett, melyekben egyetértésre törekedtek, magában az ország termében tarták ezeket, s divatban levén ott, hogy egymást nagy béketürelemmel kihallgassák, igen fontos tényezök voltak az ily conferentiák az ezmék tisztázására s a nézeteknek egymáshoz lehető közelitésére.

Pesten a képviselök közt, még saját pártjaikon belül sem voltak ily összejövetelek; ennélfogva az erdélyi s magyarországi képviselök ekkorig aránylag kevéssé is ismerkedtek össze, magok az erdélyiek is vagy háromszor-négyszer a kezdetén összegyültek gr. Bethlen János szállásán, a mi barátságos érintkezésökre igen üdvösen hatott, de ezt csak alkalmi kérdések idézték elé, melyekre nézve az erdélyieknek külön kellett magukkal számot vetni; s ezen összejövetelek rendszeresek azért sem lehettek, mert Erdély képviselöinek külön teendöi nincsenek; s külön nézeteket az egyes kérdésekre nézve sem állithatnak fel, miután programmjuk a közös királyság egysége, s a nézetek megállapitására nézve nem helyi egyének, hanem tényező pártok egyetértése szükséges.

Igaz ugyan, hogy az erdélyi képviselök ekkorig többnyire a Deák-pártnál foglalnak helyet, összesen négyen mentek a középbalhoz át; a szélső balhoz és szélső jobbhoz senki; lehet azonban, hogy a mint az itteni pártok nézeteivel alaposabban tisztába jönek, változtatják pártállásukat, a mint a magyarországiak közül is többen más pártnál voltak 61-ben, s másnál vannak mostan. Abban csakugyan meg vagyok győződve, hogy az erdélyi részek képviselöinek nagytöbbsége Deák Ferencz legalis szabadelvü zászlói alatt maradunk, ha merülhetnek is fel egyes mellék kérdések, melyeknél az egyes nézetek a különböző pártok nézetei közt szétoszlanak.

A mi a pártárnyalatok állását egymás irányában illeti, ök a részletes felfogásokra nézve eltérnek ugyan egymástól; feltünő azonban, hogy a főbb kérdésekben a szélső jobb épp ugy, mint a szélső bal Deák szavaira hivatkozik. Igaz, hogy azon következtetések, melyeket mindenik ily pártárnyalat egy-egy kikapott tételből a maga álláspontjának s szélsöbb vagy mérsékletebb nézeteinek igazolásául felhozogat, a politikai mondatok misticus jellemet látszik kölcsönözni ezen különben elég világos, de az eszmék általánosságánál fogva még mind magyarázható tételeknek: és megjegyzem, hogy e hivatkozások a próféta szavaira ellenállhatlan hódolatok azon rendkivüli tekintély iránt, melyet Deákra az összes nemzet bizodalmának s ragaszkodásának fényíve kölcsönöz; azonban részemröl jót nem állanék arról, hogy a pártárnyalatok rövid időn nem fognak még élénkeben körülvonalozódni; s jöbet idő, midőn a kormány rendkivül meg fogja bánni, hogy a helyzet emberének igaz alapot és jogot s ekkorig minden pártárnyalat, söt az összes nemzet által osztott követeléseit gyorsan teljesedésbe venni habozott; s midőn egy ily bölcs és mérsékelt politikának a diadal semmi részét sem juttaták ily hosszu ideig, oda viheti a dolgot, hogy a közvélemény a meddő önmérséklettől elhidegül s a kormányban csak kizsákmányolni törekvő félt sejtve, kábaságnak fogja itélni a kiegyenlitésre törekvő irányt.

Mint az egyénnél, ugy a nemzeteknél is, ha a várakozás türelme hanyatlani kezd, az előtte függő kérdést kezdi szenvedélyesebben itélni meg, s ilyenkor a relativ igazságok s a helyzetből meritett elméletek helyett, az abstract és igy világosabban előtérbe lépő igazságok merülnek felszinre s ragadják magokhoz a buzgalmas lelkesedést és ragaszkodást. Én jól belátom, hogy történelmi, nemzetiségi s összeköttetési viszonyaink miatt, politikai életünk consolidatiojának inkább relativ, mint abstract igazságokban kell megalapulniok, de a hol a relativ igazságok melletti minden küzdelem és engedékenység csak a kérdés stagnatiojához vezet, ott a gondolat önként az eszményi igazságokat s az egyén ezekért a vértanuság dicsöségét kezdi keresni.

Fontos igazság ez a mit éppen a mostani perczekben kimondanunk nem árt.

Annyi bizonyos, hogy miután második feliratunk is, felülröl ekkorig semmi legkisebb viszhangot sem adott, s a nemzet képviselete még mind hamis állásban kénytelen magát éreznie, ehez járulván még a rendkivül viszontagságos külpolitikai helyzet, s az elemek csapása miatt ujból inséggel fenyegető termelési év; a látható lehangoltságot s az ellenzéki szellem halk ébredését palástolni aligha lehet.

József császár merészen és egyszerre vonta vissza a magyar alkotmányt felduló intézkedéseit. Ferencz császár szintén huzamos autocratiája után, nem nyult félrendszabályokhoz, hanem kimondá a restitutio integrumot; hasonlóképpen tett Rudolf felforgató kormányzása után Maximilián; a magyar nemzet e szerint saját jelene és multjánál fogva nyilt és elhatározott politikához van szokva alant és fennt.

Ily határozott és bátran elörehaladó politikát várt a kormánytól, azonnal a mint az uralkodó felség a jogfolytonosság elméletét és a pragmatica sanctionak szerzödésszerü kötelező erejét kimondotta, ezen kimondásnak kérlelhetlen logikája kizárja azon félrendszabályokat, melyet a kormány a birodalom különböző pártjai iránti deferentiából még ekkorig követni jónak lát. Meglehet csalódunk, mert ily rendkivüli események után és időkben ki mondhatná magát csalhatlannak. De éppen a rendkivüli idök utalnak oda népeket és kormányokat, hogy ne álljanak uj elméletekre; fogadják el határozottan a positiv alapokat, támaszkodjanak a positiv törvényekre és szerzödésekre, melyek mindenkit köteleznek s melyért a férfiu és polgár bátran és elhatározottan áll meg s rendithetlenül küzd meg az idökkel akkor is, habár látja, hogy „fractus illabatur orbis."

A pesti országgyülés.

A közintézetek bizottsága által megválasztott albizottságok megválaszták elnökeiket s előadóikat.

Az Akadémia ügyébeni bizottságnál elnök: gr. Mikó Imre, előadó Tóth Lőrincz.

A Ludoviceum bizottságában elnök: Gorove István, előadó: Királyi Pál.

A pesti és kolozszári nemzeti szinház érdekéből működő albizottságban elnök: gr. Ráday Gedeon, előadó: Várady Gábor.

A nemzeti és erdélyi muzeum érdekébeni bizottságban elnök: Sárközy József, előadó: Torma Károly.

A megyék, vidékek és községek szervezése tárgyában kiküldött nagy bizottság f. hó 8-án tartott ülésében a megyéknek az államhoz és községekhez, továbbá a hatóságoknak az államhoz és egymáshoz való viszonya érdekébeni javaslat elkészitésére, a nagy bizottság elnökén és előadóján kivül, a következő 29 albizottsági tag választatott meg: Banó József, Binder Mihály, Bogyó Sándor, Bónis Samu, Csengeri Imre, Desewffy Ottó, Dózsa Dániel, Ghyczy Kálmán, Gorové István, Hertelendy György, Kallay Ödön, Kiss Miklós, Kiss Lajos, Kubicza Pál, Lónyay Menyhért, Lukácsy György, Madocsányi Miskolczi Lajos, Németh Károly, gr. Rháday László, Simai Gergely, Somossy Ignácz, Somsich Pál, gr. Szapáry Gyula, Szaplonczay József, Széll József, Tisza Kálmán, Ujfalussy Lajos, b. Vay Lajos.

A képviselőház ülése junius 9-kén.

Elnök: Szentiványi Károly. A jegyzőkönyv vezetésével Joannovics György, a szólni kivánók neveinek feljegyzésével gr. Ráday László bizatott meg.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesitése után az elnök bemutatja az ujabban beérkezett irományokat és kérvényeket.

Hrabovszky Zsigmond Kis-Kun-Félegyházán megválasztott képviselő beadta megbizó levelét, mely az állandó igazoló bizottsághoz tétetik át.

A kérvények közül kiemelendő, Hevesmegye fenyitő törvényszéke Eger városa képviselőjét, Csiky Sándort, mint bizonyos takarékpénztári részvények tárgyában vádlottat kihallgattatni és erre a képviselőház engedélyét kéri; miután az illető irományokat már Pest városa törvényszékéhez átküldötte.

Ugyan e tárgyban Csiky Sándor, ártatlanságát tárgyazó nyilatkozatot adott be a végre, hogy ezen nyilatkozata a kérvényi bizottságnak adassék át.

Mindkét kérvény a kérvényi bizottsághoz áttétetni határoztatott, azon kijelentéssel, hogy mielőbb tegyen jelentést.

A nemzetgazdászati bizottság részéről az inség tárgyában teendő jelentés lévén napirenden, Kautz Gyula bizottsági előadó a következő jelentést és e tárgyban ő Felségéhez intézendő felirati javaslatot olvassa fel:

„Az anyagi érdekek ügyében kiküldött választmánynak az országot fenyegető inség tárgyában tartott tanácskozásai felöl a képviselőház elébe terjesztett

jelentése és felirati javaslata.

A képviselőház f. évi junius hó 2-án tartott országos ülésében azon kiküldetéssel bizván meg az anyagi érdekek tárgyában működő választmányt, hogy, tekintettel az országot legujabban ért sulyos csapásra, egyfelöl az ez irányban szükségletett adatok minél teljesb mértékbeni beszerzésére lépéseket tegyen, s másfelöl az országgyülésnek a jelen törvényhozási viszonyok által megengedett hatásköréhez képest és ennek korlátai között mielőbb oly javaslatot készitsen, mely az elemi csapások által a földmivelőkre nehezedett állapotunk megkönnyitésére és orvoslására szolgáljon: az alulirott választmány e tárgybani véleményét a következőkben terjeszti a tisztelt képviselőház elébe.

„A kiküldetés első részét, vagyis a történt károk kiterjedésére vonatkozó adatokat illetőleg, az az alólirott választmány felszólitást intézett az országos gazdasági egyesülethez, az erdélyi gazdasági egylet s a vidéki gazdasági egyesületek, nemkülönben az országban létező kereskedelmi testületekhez, hogy összeköttetéseik alapján, s a rendelkezésökre álló eszközök felhasználásával, a visszás időjárás által okozott károkra vonatkozólag, leketőleg alapos és részletes adatokat gyüjteni, s az alólirott választmánynyal közleni siessenek; hogy az utóbbi, támaszkodva ezen, s egyéb szintén megbizható forrásokból meritendő közleményekre: a fenyegető veszély nagysága és terjedelme felöl mielőbb alapos tájékozást nyerhessen, annak minél teljesb s kimeritőbb képét egybeállithassa, s annak idejében nyomozásainak eredménye felöl a tisztelt képviselőházhoz tüzetes jelentést tehessen.

Minthogy azonban az alólirott választmány a már eddig is mindenünnen beérkezett, s hitelt érdemlő tudósitások nyomán azon meggyöződésre jutott, hogy a legközelebb lefolyt májushó utolsó szakában beállott rendkivüli fagy, meg az erre hirtelen következett forróság: mind szöllökben és gabnanemüekben, mind egyéb termesztményekben oly mértékbeni pusztitást okozott, hogy sok helyütt az amugyis kimerült földmüves osztályt inség veszélye fenyegeti, s némely vidékeken még a termelésre szükséges vetőmag is hiányzani fog: a választmány véleménye oda járul, miszerint nem várván be a csak nehezen s hosszabb idő alatt egybegyüjthető részletes adatok beérkezését, szemben a hazára nehezedő veszély annyi nyugtalanitó jelenségeivel, s hogy a nyujtandó segély minél eredményesebb lehessen: haladék nélkül volnának

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj

azon lépések megteendők, melyek az előttünk álló nagy fontosságu czél elérésére szükségesek és alkalmasaknak mutatkoznak.

Az alólirt választmány ennélfogva, tekintettel az ügy sürgös voltára, mindenekelőtt egy ő Felségéhez a királyhoz terjesztendő alázatos feliratot vél inditványba hozandónak, a mely felirat a következőkép volna szerkesztendő:

„Az időjárás viszontagságai, a késő tavaszi fagyok pusztitást tettek hazánk több vidékén. A szőlők, a gabonanemüek, a gyümöles és tavaszi vetemények nagyrésze sok helyütt megsemmisittetett.

A kárnak és fenyegető veszélynek egész terjedelmét határozottan megállapitani még most nem lehet, mert ehez részletes adatok volnának szükségesek, és az ezutáni időjárásnak jó vagy rosz folyama sokban enyhitheti vagy fokozhatja a bajt. Annyit azonban már eddig is bizonyos adatok kétségtelenné tesznek, hogy a legkedvezőbb esetben is méltán tarthatni az ország több részében bekövetkezhető inségtől.

Magánsegélyezések utján e rendkivüli bajt elháritani nem lehet, mert az évek óta egymást váltó elemi csapások, az 1862-dik évi sulyos inség, melynek terhei még most is nyomják a földmivelőket, a marhavész, mely éveken át nagy mértékben pusztitott, s ezeken felül az ország alkotmányos befolyása nélkül folytonosan növekedő közterhek, kimerittették a nép erejét, s az jelenleg magán segiteni nem képes. A fenyegető rendkivüli veszély tehát rendkivüli eszközöket tesz szükségessé.

Ha felelős kormányunk volna, felszólitanók azt, a czélszerü intézkedések megtételére, az terjesztené Fölséged elé a veszély elháritására szükséges módokat és ha a rendkivüli segédeszközök megszerzése az országyülés közbenjöttét kivánná, felszólitná Felséged nevében közremüködésre az országgyülést is. Ha törvényhatóságaink alkotmányos állapotban volnának, azok a megyei köz-élet nyilvánosságának ellenőrködése mellett, a nép bizodalmának segitségével sok bajt megelőzhetnének, s a veszélyt sokban enyhithetnék.

De miután sem a felelős kormány, sem a törvényhatóságok alkotmányos hatósága még viszsza nem állittatott, a jelen nehéz körülmények között, melyek halasztást nem szenvednek, egyenesen Felségedhez járulunk, mint országunk örökös királyához, s hódoló tisztelettel kérjük Felségedet; méltóztassék a kimerült népnek nehéz sorsát minden lehető módon enyhiteni, s a fenyegető bajnak megelőzésére, királyi hatalmával olyképen intézkedni, hogy a szükséges segélyzésre megkivántató összegek mielőbb megszereztethessenek, s a nép szivét és bizalmát megnyerő pontossággal, gyorsan és kizárólag a kitüzött czélra fordittassanak.

Mi, az országgyülés reszéről ezennel kijelentjük, hogy ha a fenyegető inségnek elháritása a jelen rendkivüli körülmények között rendkivüli erőfeszitést igényel, s az országgyülés hozzájárulását is szükségessé teszi, az országgyülés mindazt, mit e részben alkotmány és törvény szerint tehet, a legnagyobb készséggel megteendi.“ Ezen jelentés kinyomatni és hétfőn tárgyaltatni határoztatott.

Elnök a félévi számadások megvizsgálására bizotmányt inditványoz, melyre öt tagot elégnek gondolván, arra a szavazatokat szintén hétfőn beadatni kéri, miben a ház egyhangulag megnyugodott.

B. Vay Lajos a kérvény-bizottmány ujból választatni kivánja, miután több más bizottmányokban igen elfoglalvák; de a ház egyhangulag „maradjanak“-kal felel, s elnök kimondja, hogy a kérvénybizottmánynyal a ház igen meg van elégedve.

Erre Kemény Gábor b., mint e bizottság előadója, kijelenti, hogy — miután e bizottságon kivül még 3 más bizottságnak is tagja, sőt még ezek egyikének előadója is — ő két előadóságot és négy bizottságban való részvétet folytatni képtelen. Minélfogva kéri felmentetését. (Fölkiáltások: Maradjon!)

Az elnök e kijelentésekre előadja, miszerint a kérvényi bizottság kész jelentéseinek előterjesztésére a ház szabályai szerint három napnak kell közbejönni s igy azt kedden lehetne tárgyalás alá venni (Helyeslés). A mi pedig a lemondást illeti, ugy veszi észre, hogy a ház igen nagyon meg van elégedve a mostani bizottság működésével, ennélfogva azt hiszi, hogy a bizottság maradjon (Derültség. Élénk helyeslés).

Legközelebbi ülés hétfőn junius 11-ikén.

A reform. anyaszentegyház közzsinata B.-Hunyadon, a kolozs-kalotai egyházkerületben junius 10.

Tegnap szokatlan tolongás és ünnepélyes zaj kezdé eltölteni az egyházkerület főszékhelyét, B.-Hunyadot. Várták az anyaszentegyház ünnepelt főpapját, mlgos kir. tanácsos és főtiszteletü Nagy Péter urat, nemcsak a személy, de a személyben a vallás iránt tartozó rendkivüli fénynyel és benső buzgalommal. Már Gyaluban diadalkapu emeltetett, hol tiszt. Kónya András ur üdvözlő beszéddel fogadta. Gyerő-Vásárhelytt a vendéglőben a püspököt és kiséretét diszes ebéddel várta a kerület, hol a helybeli lelkész a kebli egyház számos tagjaival üdvözölte. Hunyadról egyházkerületi főgondnok gr. Csáky György ő mlga 30 fogattal kisértetve püspök ő mlsga eleibe ment s a körösfői hágó aljában üdvözölte, saját hintójába vette, majd egy fényes banderiumtól Sárvásárnál körül fogva érkezett Hunyadra, hol az egész város lakossága diszruhában várta egy a város végén emelt fényes diadaliv előtt, melyen nagy betükkel egyik felén ez vala irva: „Te Péter vagy és ezen a kősziklán épitem fel az én anyaszentegyházamat;“ a másik felén: „Áldott, ki jött az Urnak nevében.“

A püspök ő mlga a banderiumtól és a végit érni nem akaró fogatoktól kisértetve, harangszó s a lelkesült helybeli és vidéki előkelő és közönséges lakosok éljen kiáltása között a papi lakban rendes szállására vonult, hol a vidéki papság álla, esperes tiszt. Szakács István ur fogadta, elmondá, hogy a történet csak homályosan emlékszik, hogy Hunyadon egyszer valaha volt közzsinat, s ezt elsőnek tekinthetni az anyaszentegyház fennállása óta, mint bizonyost, s ez is gyászünneppel kezdődik, midőn az isteni végzés elvette az anyaszentegyház buzgó fejét, ki 50 éves papságának arany ünnepét ezen a zsinaton óhajtotta megtartani, s e gyászt csak is az enyhiti, hogy méltóságodtól látjuk meghalt püspökünk székét elfoglalni, kiben e nagy vesztés teljesen kárpótolva van. Végre áldást kivánt pályájára s az egyházkerületet főpásztori kegyelmébe ajánlta. Mire püspök ő mlsga ihletett szavakkal válaszolt, megköszönvén a kerület személye s személyében a vallás iránt tanusitott buzgalmát, s igéré, hogy pályáját az egyház felvirágoztatására szenteli, s üdvözölte a kerület lelkes papi testületét.

Este az iskolai épületnél diszes vacsora és ismerkedés, viszont üdvözlé az egymást egy év óta nem látott, vagy évek óta most előbb látott ismerősök között.

A gyülés az iskolai épületben ma 10-én d. e. 8 órakor nyilt meg. Uj, de megerősitett püspökünk a zöldasztal mellett megállva, az üresen álló elnöki székre mutatott, s ihletett szónoklatban a jelenvoltak szemére könnyeket csalva emliti fel, hogy a kinek ama széket el kell vala foglalnia, nincs többé! ki az anyaszentegyház bölcs és tapasztalt vezére volt, az anyaszentegyház vezetését reá tapasztalatlanra hagyta. Ő nem igérheti, hogy ez üresen maradt széket oly belátó bölcseséggel s avatottsággal foglalhatja el, nem igérhet egyebet, csak annyit, hogy hozott jó akaratot, buzgó igyekezetét, egész élete odaszentelését, s felkéri az anyaszentegyház hivatalos tagjait, hogy őt bölcs tanácsaikkal gyámolitsák, felkéri az egyetértésre, a kölcsönös bizalomra s végre magát a zsinatnak szeretetében ajánlva az elnöki széket elfoglalja.

Ekkor közügyigazgató enyedi esperes Basa Mihály a zsinat nevében üdvözölte az uj püspököt, leirta, hogy üdvezült Bodola Sámuel ő mlsga véletlen halálával érzett sajgó fájdalmát a zsinatnak csak is azon öröm enyhitheti, hogy az isteni gondviselés helyébe méltóságodat rendelte nekünk, kinek fényes pályája, szeplőtelen multja, nemes szive és szerető lelke egyiránt kedvesek: hogy anyaszentegyházunk mlgod személyében mindent megnyert mit csak várhatott. Isten áldását kéri elfoglalt diszes pályájára, s hosszas életet kiván az anyaszentegyház bölcs vezetésére s felvirágoztatására. Beszédét szünni nem akaró éljenek kisérték. Ezután küldöttség neveztetett ki a mlgos főegyházi tanács követeinek ünnepélyes meghivására, kik a zsinatra megjelenvén, székeiket éljen kiáltások között elfoglalták. Ezután a közzsinat maga magát, végül a felszentelendő ifju lelkészeket vette számba, a procedensek ajánló-leveleit az illető egyházaktól, oskolai és akadémiai bizonyitványaikat kézbe vevén és felolvasván, mikor is kitünvén, hogy többnek csak is a papi rigorozum kihallgatásáról szóló rövid bizonyitványa van, meghatároztatott, hogy jövőre a felsőbb tanfolyamokról szóló részletes oklevél adassék a papi pályára lépőknek, melynek végére a rigorosumról szóló bizonyitvány jegyeztessék be. Ezalatt a harangozás megkezdődvén, a püspök vezetése alatt az egész zsinat ünnepélyes renddel a templomba vonult. Miről részletesen a jövő számban.

Zömlén.

Austria junius 1-sei válaszjegyezéke a conferentia tárgyában.

A „Wiener Zeitung“ f. hó 8-diki számában közli azt, s szól a párisi, londoni és sz.-pétervári követekhez a mint következik:

„Mellékelve találja ön ama sürgöny másolatát, mely május 29-kén nekem .... által adatott át, melylyel a csász. kormány a legközelebb Párisban megnyitandó közös tanácskozásokbani részvételre hivatik meg. Ugyanekkor szinte ugyanazonos szerkezetben egy hasonló meghivás adatott át nekünk .... által.

A három kabinet arról értesit bennünket, hogy ezen tanácskozások czélja lenne, a béke érdekében diplomatiai uton oldani meg az elbei herczegségek, az olasz viszály, s végre a német szövetség reformjainak kérdéseit, a mennyiben ezek az európai sulyegyent érinthetnék.

Mi örömest részesitjük elismerésünkben azon érzületet, mely a három hatalmasság lépésére alkalmat adott. Austria névszerint sokkal nagyobb értéket helyez a béke jótéteményeire, semhogy megelégedéssel ne szemlélné azon fáradozásokat, melyekkel a háboru csapásait Európáról elforditni ügyekeznek. A jelen körülmények tekintetéből állásunkhoz csatolt nehézségek s azon igen természetes ellenvetések daczára, miket egy oly összeülés gondolata ébresztheténe föl bennünk, mely a csász. kormányra nézve igen kényes (délicate) természetü kérdések megvitatására lenne hivatva, még sem utasitjuk vissza az ama fáradozásokbani részvételt. Ezzel ujabb bizonyitványát akarjuk adni azon békülékeny s önzetlen szándékoknak, melyek által politikánk folyvást vezéreltetik.

Csakhogy a császári kormány előbb biztositást óhajt nyerni azirán, hogy mindazon hatalmak, melyeknek a tervezett összeülésben részt kell venniök, ő vele egyenlően készek, ott az általános nyugalom kárára semmi külön érdekekre sem törekedni. A kabinetek által szem előtt tartott békemü sikerülésére mulhatlanul szükségesnek látszik nekünk, előre megállapitni, hogy a tanácskozásokból minden combinatio kizárva maradand, mely oda lenne irányozva, hogy a most összeülésre meghivatott államok valamelyike számára területi nagyobbodás, vagy hatalmi gyarapodás szerezttessék. Ezen előleges kezesség nélkül — mely által a becsvágyó igények eltávolittatnak, s mely csupán egyenlően enged tért minden méltányos egyezkedés számára — lehetetlennek kellene tartanunk, a javaslott tanácskozások szerencsés kimenetelére számitni.

Egyetlen, valóban békés érzületektől áthatott hatalmasság sem fog tétovázni, egy az éppen most általam kijelölthöz hasonló kötelezettséghez járulni, s a kabinetek ez esetben a sikerrei némi kilátással foglalkodhatandnak a percz nehézségei elháritásának eszközeivel.

Azt hiszszük, hogy a .... kormány kivánalmaink alaposságát nem fogja félreismerni akarni. Az kétségtelenül azon őszinte óhajtást fogja abban feltalálni, hogy a conferentiáknak az egyetlen alap biztositassék, a csalódások megelőztessenek, a félreértések elkerültessenek, végül: a fennálló jogok megóvassanak és igy Európának megengedtessék, azon helyzetben lenni, hogy a tanácskozások megnyitásához alapos békereményeket köthessen. Mihelyt ama három kormány, melyek minket meghivtak, azon helyzetben lesznek, nekünk a kivánt biztositást nyujthatni, a császári kormány sietni fog, egy meghatalmazottnak Párisba küldése által megerősiteni azon beleegyezést, melylyel — ezen fenntartás mellett — immár jelenleg járul a hozzá eljuttatott inditványhoz.

Mindamellett magától értetődik, hogy a cs. kormány által — Viktor Emanuel király kormányá-

TÁRCZA.

MUTATVÁNY Racine „ANDROMACHE“ czimü tragoediájából.

I. FELVONÁS.

IV. Jelenés.

Andromache, Pyrrhus, Phönix, Céphis.

Pyrrhus:

Hogy engemet keressz, oh mondd, nem csal-álom?

Andromache:

Megyek oda, hol rabgyermekem találom!
Szabad meglátnom öt, egyszer egy nap alatt,
Egyetlent, ki Tróján s Hectortól fönnmaradt;
Megyek, hogy egy perczig vele sirjon lelkem,
Ma még egész hosszu nap meg nem öleltem.

Pyrrhus:

Hogyha Görögország panaszának hiszesz:
Könnyednek csakhamar ujabb tárgya is lesz.

Andromache:

És minő félelem aggaszthatja őket?
Valami trójai, tán elszökött töled?

Pyrrhus:

Hector iránt most is tart bősz ellenszenve!
Félnek a fiától...

Andromache:

Nagy ok félelemre!
Szegény gyermek, ki még azt sem tudja ki a
Börtön ura: Pyrrhus, — s hogy ő Hector fia?

Pyrrhus:

Bármint van, Görőghon halálát kivánva,
Ágámemnon fiát küldötte utána.

Andromache:

S beléegyeztél ily gyilkos itéletbe?
Én vagyok talán, ki öt bünössé tettem?
Hajh! nem félnek ők, hogy apját megboszulja;
Félnek, hogy általa enyhül anyja bája.
Ő pótolta volna az atyát, a férjet,
Veszve, veszve! s az is általad, te érted!

Pyrrhus:

Tagadásom már megelőzte könnyedet:
Egész Görögország fegyverrel fenyeget.
A tengeren ezer hajó jöhet el még —
Fiad mindannyian hjába követelnék.
Tiz évi harcz után, szétdult palotámért
Folyjon bár annyi vér, mint folyt Helenáért —
Én nem ingadozom: segélyére futok,
S védeni fogom, mig végórámig jutok.
S ily veszély után, mit éretted keresek,
Szigorod nem enyhül-e meg egy keveset?!
Görögország gyülöl, s midőn mindenki bánt
Hidegségeddel is harczoljak egyaránt?
Karom fölajánlom, s mint remélnem lehet,
Elfogadod-e a szivet, mely ugy szeret?
Éretted harczolok! igérd meg hát nékem,
Hogy aztán nem leszesz te is ellenségem!

Andromache:

Mit szólasz? s Görőghon hogyan nézne téged?
Látva ily nagy szivben, ily nagy gyöngeséget
Ily nemes szándéknak, ragyogó hatalma
Csak futó szerelmi hévtől van sugalva?
Bús rabtól, a ki csak tereh önmagának,
Mondd, szived szerelmet tőlem, hogy kivánhat?
Mondd, hogy fedezhettél föl bájt szemeimben,
A mely könnyben úszik, hol bút jelent minden?
Nem, nem! ki tiszteli a fogoly bánatát,
Megmenti a szegényt, anyának fiat ád,
S harczolni kész értem, hogy ha kell száz néppel,
S meg nem fizetteti ezt szivem üdvével,
S bár gyülöl, fiamnak nyujtand menedéket: —
Achillhez az méltó!... ez dicsőség néked!

Pyrrhus:

Oh! jaj hát haragod sohsem fog megtörni?
Örökké büntetni, örökké gyülölni!
Való! Phrigiában volt sok vétkes tettem,
Véreddel kezemet százszor befestettem.
Hajh! de szemed által már boszulva voltam,
Omló könyjeidért itt drágán lakoltam.
Ezer szemrehányást állt ki gyötrött lelkem,
Mindent átszenvedék, mit Tróján miveltem.
Bűnbánás és rablánczmeg nem indit téged?!
A trójai lángnál erősebb láng éget!
Bánat, szenvedély, kin emészt hajh! szüntelen.
Ah! én sohsem voltam, mint te oly kegyetlen.
Eleget büntettük egymást kölcsönösön,
Közös ellenségünk kell, hogy egybekössön.
Beszélj! ha reményt adsz — szived visszakapja
Gyermekét, s én leszek apja helyett apja,
Miként álljon boszut, én magam oktatom;
S bánatunkért Görőghont meglakoltatom.
Mindenre kész vagyok; hogy ha szemed lelket
Önt belém: Ilion hamvából fölkelhet!
Az ostrom nem folyt le annyi idő alatt
S királyként fogadják fiad az uj falak.

Andromache:

E fényes remény már minket nem kecsegtet,
Jövője — apjával halt meg e gyereknek.
Oh! nem látlak soha szent hely, melyet egykor
Meg nem tarthatott volt számomra hős Hector.
Nem... Sokkal kevesebb kegyelem, a melyet
Töled kér bús könnyem: oh adj egy menhelyet,
Hagyd egész világtól, hogy távol lakhassam,
Fiam elrejthessem, férjem sirathassam.
Szerelmed reám csak láng-gyülölséget hoz,
Térj vissza, térj vissza Héléna lányához.

Pyrrhus:

Oh annyira kinzod, oh! mint gyötröd hived!
Neki adjam tehát szivemet, mely tied?
Oh jól tudom, hogy ő egy országot remélt,
Egész Épiruson uralkodhatni vélt.
Ő azért jött, hogy rám rakjon bilincseket
És bilincset kellett volna adnom neked.
Hát igyekeztem-e megnyerni én e nőt?
Nem tettem-e mindig éppen ellenkezőt?
Imádlak tégedet s megvetem bájait.
Ki a királynő, szólj és ki a szolga itt?
Egyetlen sohajam, mely száll, repül feléd,
Mily boldoggá tenné fájó, bús kebelét.

Andromache:

És e hódolatot mért nem nyujtod neki?
Mit ellene tettél, el nem feledheti?
Lázasztja ellened Hector avagy trója,
Kell-e, hogy adóját halt férjnek leroja?
És ah! minő férjnek! hajh rettentő emlék!
Atyád örök hire halttestén szülemlék.
Kardja fényes Hector vére által leve,
S könnyeimből támadt kettőtök hirneve.

Pyrrhus:

Legyen, jól van tehát, oh jól van asszonyom!
Bájadat feledni, sőt gyülölni fogom.
Mivel lángoló volt e szörnyü szenvedély
Közönynyel sohsem végződhetik, ne félj!
Tudd meg tehát égő, forró szeretetem
Lángoló vad, szilaj gyülölletté leszen!
Szánalomra jogos dühömnél mi jelel,
Zord megvetésedért majdan fiad felel:
Görőghon kéri és én már fáradt vagyok,
Ily hálátlanért kardot nem ránthatok.

Andromache:

Hát meg kell halnia! és öt nem védheti
Csak ártatlansága s anyjának könyjei?!
S talán ez országban, melynek vagyok rabja
Halála keservem várt végét megadja.
Érette hurczolám nyomorult éltemet,
És apjához vezet a sir, mely éltemet.
Hármunkat egyesit eként gondosságod!

Pyrrhus:

Menj fiad elébe! talán ha öt látod,
Jobb meggyőződést nyujt félénk szereteted,
S haragomnak ötet zsákmányul nem veted,
Megyek s visszajövök beszélni még veled,
Mentésére gondolj, a midőn öleled.

Zilahy Imre.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj

val szemben elfoglalt állás, Austriának abba való esetleges beleegyezése által, hogy magát egy oly gyülekezetben, mely az „olasz viszály“-lyal foglalkoznék, képviseltesse, sem meg nem változtathatnék, sem annak nem praejudicáltathatnék. Oly diplomatiai értekezletekben, melyek akkor tartatnak, mielött még a háboru minden elöbbi kötelezettséget meg nem szüntetett, azt kell föltenni, hogy az európai közjog s ennélfogva a szerződések szolgálnak természetes kiindulási pontul. Mi azon nézetben vagyunk, hogy ezen megjegyzés semmi ellenvetésre sem adhat akalmat; az eléggé kijelöli azon magatartást, melyet nekünk el kellend foglalnunk, s mi a hatalmaknak czélzataink tökéletes törvényességéről kezességet vélünk nyujtani, midőn oly öszinteséget tanusitunk, melynek mindkét oldalról teljesnek kell lennie, ha azt akarják, hogy öszinte kiegyezkedési kisérlet vétessék munkába.

Végül némi megütközésünket kell nyilvánitanunk a felett, hogy a tanácskozmányokbani részvételre, melyek az olasz vitályokat illetik, a pápai kormány is meg nem hivatott Bizonyára Olaszország helyzetét nem lehet vizsgálat alá venni a nélkül, hogy a pápaság érdekei is szóba ne hozassanak. Eltekintve a jogi kérdésektől, melyeket pedig sértetlenül fenntartva akarunk látni, a szent atya világi fősurasága egy, mint gondoljuk, minden kormányoktól elismert tény. Ennélfogva ö szentségének kétségbevonhatlan joga van, szavát egy oly gyülekezetben hallatni, mely Olaszország ügyeivel akar foglalkozni.

Sziveskedjék ennek következtében e sürgönyt a . . . közölni, és azon reménynek adni kifejezést, hogy megjegyzéseinket a loyalitás azon szellemével fogadandja, milyentől ezek nekünk sugaltattak.

Azt hiszszük, hogy a mindkét részröli kölcsönös állásnak tisztán meg kell állapittatnia, ha csak Európát és önmagunkat csalékony illusiókba nem akarjuk ringatni, azon koczkáztatással, hogy a veszélyt, a helyett, hogy kevesbitsük, még inkább nehezitjük.

Azért az általános érdeknek velünk szolgálatot tenni, ha mi oly óhajtást formulázunk és oly felvilágositásokat idézünk elö, melyek alkalmasak lesznek, több világosságot deriteni a helyzetre.

Fogadja, stb.“

Különfélék.

⊙ Ö Felsége a magyar udvari kanczellárhoz, az inségnek Magyarországban elhárítása czéljából legfelsöbb kéziratot méltóztatott kibocsátani, mely igy hangzik:

„Kedves Majláth!

Élénk sajnálattal értesültem, hogy magyar királyságom nagy részében az aszály és fagy a dús aratás iránti kilátást megsemmisitette. Ezen esemény tudomása engem annál fájdalmasabban érintett, minthogy nevezett királyságom lakosságának különösen azon része látszik ujolag a szorongatott helyzetnek kitéve lenni, mely már a terméketlen éveknek egész sora által, különösen pedig az 1863. aszály által keményen sujtatott.

Ennek folytán elrendelendönek találom, miszerint tárnokmesterem elnöklete és vezetése mellett haladéktalanul egy bizottmány alakittassék, melynek feladata leend, minden mérvadó viszonyok pontos megfontolása után, az ut és mód iránt, továbbá a sikeres segités eszközei, valamint ezek elöszerzése és felhasználása iránt kimeritö javaslatokat terjeszteni elö.

Számitok rá, miszerint kormányom eljárása az országban és különösen az országgyülésileg egybegyült rendek- és képviselöknél készséges gyámolitásra találand. — Midön önnek idevonatkozó javaslatait elvárom, egyszersmind megvárom öntöl, hogy ön azokat nekem lehető sietösséggel föleterjesztendi.“

Bécs, jun. 6-kán, 1866.

Ferencz József s. k.

⊙ Bécsböl folyó hó 8-dikán reggel rendkivüli cabineti futár indittatott Berlinbe.

* A „N. Fr. Pr.“ azon hasztalan eröfeszitéseket tárgyalja, melyeket Poroszország kormánybaráti lapjai tesznek, hogy a bekövetkezhető háborut vallási háboru, s a németországi protestantismusnak Austria általi fenyegettetése gyanánt tüntessék föl. A legkétségbeesettebb eszközökhöz nyulnak, hogy az összes porosz népnek önkénytelen kitörö ellenszenvét az Austriávali háboru ellen lekiizdjék. Az idézett lap következöleg szól: „A porosz sajtó oly hangot vesz föl, milyet angol lapok nem engednének meg maguknak, ha a britt csapatok a capi kafferek, vagy az austráliai maorik ellen vonulnak háboruba. Ha az algiri kormányzó egy rablö arab törzs ellen razziát akar kivinni, nem bocsát ki oly napi parancsokat, mint azon bulletinek, melyekkel berlini lapok — visszataszitó ellentétben azon illendö hanggal, mely az 1850 diki mozgósitás alkalmával mindkét részröl használtatott — a ser-politikusok gyermekes phantaziáját felhevitni igyekszenek.

* A „Wanderer“-nek Peströl irják; A képviselök köreiben bizonyos ingerültséget lehet észrevenni. A legutóbbi titkos ülésben, mely az inség ügyében tartatott, Tisza Kálmán s Madarász József azon óhajt fejezték ki, hogy a Felséghez intézendö feliratban kéressék az ország törvényes állapotának s a mi magától értetödik a municipiumoknak minél elöbbi helyreállitása, miután az országgyülés, mely a jelenlegi alkotmánytalan hatósági közegekkel nem közlekedhetik, csak akkor müködhetnék sikeresen és czélszerüen a nép érdekében, ha rendelkezéseit törvényes közegek valósitanák és szándéklatait törvényes hatóságok támogatnák. A nevezett képviselök a törvényes állapot helyreállitásának sürgetését annál szükségesebbnek tarták, hogy az ország, mely tekintetét folytonosan a képviselöházra irányozza, az országgyülésnek eddigi sikertelen müködése mellett is meggyöződjék arról, hogy az már tesz is valamit. Ezen szemrehányás által Deák erélyes tiltakozásra lett felhiva. Az országgyülés, igy szólt Deák, ö Felségéhez két feliratot intézett; két feliratban követelte vissza az ország törvényes állapotát, védelmezte a törvények érvényességét; az országgyülés tehát törvényes téren mindent megtett, a mit tehetett, s a mi megilleti s valóban kötelessége teljesitésének nem adná most elsö jelét, ha a törvényes állapot helyreállitását ismét sürgetné. Az országgyüles minden alkalomkor védte az ország jogait s egy eddigi tettéböl sem derül az ki, hogy nem teljesitette kötelességét. Nincs tehát ok reá, hogy az országgyülés erre figyelmessé tétessék, s ha ez magának a háznak tagjai által történik, azt vissza kell utasitani. Minthogy Deák rendkivüli nagy erélylyel és szokatlan hévvel szólt, szavainak hatása Tiszánál és pártjánál tagadhatlanul némi keserüséget hagyott hátra.

*** E f. hó 10-kén tartá meg a helybeli rom. kath. fögymnasiumi dalárda zárünnepélyét a városi redoute teremben, mely mint mindig, ugy ez uttal is roppant nagyszámu közönség által volt látogatva. A mi magát a müsorozatot illeti, elég jó izléssel volt összeállitva arra nézve, hogy a közönségnek élvezetes délelöttet szerezzen. Az ifjuság a müsorozatot elég ügyesen vitte keresztül. Egyenként és összesen bebizonyiták, hogy egy kis lelkesedés-, egy kis kitartó buzgalommal minö szép czélt lehet elérni. A dalárda érdemes igazgatója és karmestere elégedetten távoztak el a felmutatott siker után. Az ünnepély végén föt. Ribianszky ur alkalmi beszédet tartott az ifjusághoz, s kiosztá a jutalmakat. A közönség részéröl a buzditó tapsok nem hiányoztak.

*** A tegnapelötti uépünnep a sétatéren nagyszámu közönség elött folyt le. A májusfa, gyalogverseny, czéllövés, léggolyók sok mulatságot szereztek a közönségnek. A záradékul bemutatott vizitüzijáték Ulrichnak meglepö szépen sikerült a tavan, mely végül kivilágitva festöi látványt nyujtott. A közönség zajosan megtapsolá Ulrich szebb mutatványait, melyek közül különösön az utolsó müvészieseu sikerült. A majusfát csak östve sikerült megmászni egy czigány finnak, ki a jutalmakat szerencsésen le is szedte. A gyalog verseny — jobban mondva — gyalog-kiindulásra csak az utczai közönségböl akadtak vállalkozók, kik igazán véres verejtékkel szerezték meg a kitüzött jutalmakat.

*** A kolozsvári kir. jogakademián az $186^5/_6$ tanév nyári felében tartandó vizsgák rende következöleg határoztatott meg: I. Irásbeli vizsgák lesznek: Junius 27-dikén austriai polgári törvényböl, austriai polgári perrendtartásból és római katholika egyházjogból. Julius 5-kén általános bányajogból. 9-kén kereskedelmi és bányajogból. 12-kén austriai birodalmi történelemböl. 16-kán a protestans egyházjogból. 18-kán politikai tartományokból. 21-kén austriai büntetö törvény és büntetö perrendtartásból, 25-kén austriai birodalmi statistikából. II. Szóbeli nyilvános vizsgák lesznek: Julius 2- és 3-dikán austriai polg. törvényböl. 4- és 5-kén austriai polg. perrendtartásból. 6-, 7-, 9- és 10-kén római kath. egyházjogból. 11- és 12-kén általános bányajogból. 13- és 14-kén kereskedelmi és váltójogból. 16-, 17-, 18- és 19-dikén austriai birod. történelemböl 20- és 21-kén protestans egyházjogból. 23- és 24-kén politikai tudományokböl. 25-, 26-, 27- és 28-kán austriai büntetö törvény- és perrendtartásból. 30 és 31-kén austriai birodalmi statistikából.

⊙ Midön lapunk mai tárczájábaa — kellemes elöízül azon szellemi élvezetnek, melyet „Andromache“ avatott forditásától várunk — mutatványt közlünk, ujabban felhivjuk a közönséget, hogy ezen mü kiadását a leglelkesebben pártolni siessen. Mindösszse 60 krba kerül, s ki e csekély összegecskével a müvet megrendeli, azon nemes örömöt szerzi magának, hogy nem csak egy irodalmi becsü mü kiadását mozditja elö, hanem egyszersmind a mezöségi inségesek szomoru sorsának enyhitésére is befoly, mert e mü a szép szellemü forditó, s kiadók által egyenesen a szent czélra adatik ki. Elöfizetéseket szerkesztöségünk is elfogad. Az elöfizetési felhivás következöleg szól: „Az erdélyi felséges királyi fökormányszék jelen év és hó 9-kén 11,117. sz. a. kelt magas engedélye alapján Maros-Vásárhely sz. kir. város tanácsa inséggel küzdö embertársak lehető segélyzését kivánván eszközölni — a czimzett, tehetségös fiatal iró Zilahy Imre urtól alulirtak által átvett s fölajánlott mü e czélböli kiadatását határozván el: a jelenhez hason alkalmakkor nyilatkozó nagylelküségre s a t. cz. olvasó közönség meleg pártfogására számolunk, midön a hazai irodalomban eddig nem ismert remek tragoedia közrebocsátásával egyeseknek szellemi élvet nyujtandók, annak tiszta jövedelmét a mezöségi inségesek részére juttatjuk. A körülbelül 6 ivnyi mü elöfizetési dija csinos boritékba füzve 60 kr o. é. Elöfizethetni minden cs. k, posta-hivatalnál, M.-Vásárhelyt a városi t. tanácsnál és alulirtaknál. — Gyüjtöül minden részvevö emberbarátot tisztelettel fölhiva, az elöfizetési pénzeket kérjük bérmentesen legkésöbb junius 15-ig Imreh Sándor nyomdászhoz czimezve Maros-Vásárhelyre küldeni. A müvet a lehető legdiszesebb kiállitásban folyó év aug. havában mulhatlanul megküldjük t. elöfizetöinknek.“ Fogarasi Rudolf és Nagy Lajos mint kladók.

* Bécsben az ugynevezett „Garibaldi“ és „Victor Emanuel“ tollak elkoboztattak, s árusaik a rendörség elé idéztetvén, figyelmeztetve lettek, miszerint a „jelen viszonyok nem alkalmasak arra, hogy Garibaldi és Victor Emanuel tollak árultassanak.“

Politikai hirek

Angolország. London, A „Times“ irja: „Mindennap“, mondja ö, „mindig tisztábban láttatja, hogy a három felfegyverkezett hatalom valószinüleg nem fogja villongásait ez uton kiegyenliteni. Az osztrák-porosz és osztrák-olasz kérdés közt oly lényegesek a különbségek és a felek közt oly nagy az elkeseredés, hogy majdnem hatalmukon kivül áll, egymással kiegyezkedni. A semlegesek, kik jó tanácsaikra szoritkoznak, még kevésbé lesznek képesek ily elkeseredett ellenekre hathatni. Ha csak ezen hatalmak kormányai utolsó pillanatban nem nyernek tisztább nézetet alattvalóik és az emberiség iránt tartozó kötelmeikröl, különben nehezen látható be, miként hozható létre a conferentia. Ha sem a német, sem a velenczei kérdés nem vitathatók ott meg, ugy tényleg nem is lesz mit vitatni. Azon nagy és a mennyiben az angol kormányt illeti, valóban öszinte törekvés után, mégis szomoritó azon gondolat, hogy már most a három hatalmat utjaikon egyedül kell haladni engedni. Azonban a közvéleményt vezetjük tévutra, ha azon reményt tápláljuk, hogy a semleges hatalmak békés közvetitése által valószinüleg több éretnék el. Austria oly erös katonákban, hogy háborutól nem fél, és oly szegény pénzben, hogy halasztást nem tür. Kemény csapásokat oszthat, de azt egyszerre kell tennie. Bizonyos tekintetben mind a három hatalomnál áll ezen eset. A porosz kormány egyedül követett várakozó politikát, mi gyanithatólag inkább a belsö egyenetlenségek miatt akarnák Európa nyugalmát és Anglia kereskedelmét zavarni. Hogy lehet kivánni, hogy a szárazföld ily békeszerzök intéseire hallgasson, kik képtelenek a háboru okait felfogni? — Az angol diplomatia befolyása az európai ügyekre, — folytatja a „Saturday Review“ — csökkent, nem mert Angolország gyengült, hanem mert kevésbé európaiasodott. Semmi esetben sem többé azon európai hatalom, mely volt Wellington napjaiban. Inkább ázsiai, tengeri, vagy óceáni mintsem európai hatalom. A burmahi, affghanistai és nepauli ügyek neki fontosabbak, mint a würtembergi, hannoveri és hessen-casseliek, Az Egyiptomból Indiába vezetö szabad ut, rá nézve sokkal fontosabb, mint azon lenni, hogy ezen vagy azon kis rajnai vár ne tartozzék Francziaországhoz.

Anglia föérdeke, melynél fogva Konstantinápolytól távol akarja tartani az oroszt, nem a Dunatorkolat megvédése, vagy a fekete tenger semlegesitése, vagy hogy a rajahkat Törökországban segitse, hanem hogy saját uralma alatt álló vagy vele határos mohamedán lakossággal tudassa, miszerint még nem tört meg ereje, és hogy szükségesetén vas-marokkal is foghatja a kormánygyeplöt.“

Franczia ország. Páris, jun. 6. A „Patrie“ keddi számában jelenti: „A dunafejedelemségi conferentia tegnapi ülésében a porta megujitotta tiltakozását, s egyszersmind azon kérelemmel fordult a conferentiához, hogy interveniálhasson. Az inditványt különösen Oroszország ellenezte, kijelentvén, hogy ha a porta interveniálna, ö is közbe fogna lépni. A conferentia nem hozott határozatot; a hatalmak viszonyai a hohenzollerni herczeg irányában félhivatalosak maradnak.“

A hangulat átalában oly varázsszerüleg változott, hogy azok is, kik sokat reméltek a congressustól, egészen más véleményre tértek, s Austriának a németszövetséggyülésen tett lépését mindenki arra magyarázza, hogy: „Austria komolyan akarja a háborut.“ — A rendörség nyomába jött, hogy a Faubourg St. Germaini urfiak közül mintegy ötvenen összeköttetésbe tették magukat a Nápolyban titkon müködö bourbonista forradalmi bizottmánynyal, s elutaztak Flórenczbe oly szándékkal, hogy ott majd II. Ferencz ügye mellett dolgoznak. A párisi rendörség erröl tudomást szerezvén, a bourbonista zarándok urfiaknak nemcsak névjegyzékét, de fényképeiket is megküldé az olasz rendörségnek. Nemsokára számos Sz. Móricz és Sz. Lázár-kereszt küldetett Párisba, hihetöleg a collegialis szivesség elismeréseül.

Az esti „Moniteur“ irja: „Londoni tudositások mondják, miszerint Anglia és Oroszország Párisban tudtul adták, hogy véleményük szerint Austria föltételei a conferentia hasznos eredményét megakadályozzák.“ — Kieli tudositások szerint Poroszország készül közös birtoklási jogát Holsteinban, ugy a mint a gasteini szerzödés elött létezett, ismét visszakivánni. Manteuffel tbk parancsot kapott, az osztrákokat Schleswigbe ismét bebocsátani, ha azt kivánnák. Ö maga Holsteinban az osztrákok által meg nem szállott helyörségi helyeket foglalná el.

A „France“ egy „1815—1866“ feliratu czikkében összehasonlitásokat tesz I. Sándor orosz császár és III. Napoleon, s a szent szövetség és a most tartandó béke-conferentia müvei között. „Negyven évig tudott — ugymond — Európa több kevesebb biztossággal megpihenni a szent szövetség oltalma alatt (?) Azon európai közjog, melyet megörökiteni vala I. Sándor müvének czélja, kizárólagos, igazságtalan és hamis volt; de bármilyen volt, mégis negyven évi békében részesitette. Mennyivel tartósabb lenne egy uj szent szövetségböl eredendö béke, nem olyan szent szövetségböl, mely a trónoknak elszigeteléssel kedvez, hanem olyan szövetségböl, mely a népek érdekeinek tényleges biztositását az uralkodásból és uralkodókból képezné. Ez a forradalmak befejezése lenne; a világ olyan uj korszakának megszentesitése lenne az, melynél a végleg legyözött hatalom nem hagyna az emberi tevékenységnek más czélt, mint azt, hogy az értelmiség dicsö haladásait a tudománynyal nemesen használja fel. Valjon csak álom-e ezen óhajtás? Nem az; mert Európa soha sem volt jobban elökészitve mint most, azon reformokra, melyeken szervezetének elöbb-utóbb át kell esni.“

Olaszország. Flórencz. A „Debatte“-nak irják: „Itt sem hiányoztak békés hirek az utóbbi napokban, melyek azonban keveseknél találtak hitelre. Annyira még sem vérmes itt senki, hogy oly csalódásokban ringassa magát, miszerint a conferentia megszerezhetné az olasz kormánynak azt, mit programnak állitott fel. Mily erös és mennyire megtámadhatlan Austria most várnégyszögében, itt mindenki jól tudja, és belátják, hogy a világ semilyen congressusa sem fogja a bécsi kormányt arra indithatni, hogy Velenczét Olaszországnak önkénytesen engedje át. A háboru bizonyosságáról tehát itt mindenki meg van györödve.“

Mint bizonyost jelentik a hirek, hogy osztrák részröl tanulmányok tétetnek a végböl, miszerint a Pó és Etsch áradata mesterséges uton elöidéztessék és Polesina tartományt igy vizzel elömleszszék, hogy az olasz hadsereg benyomulása meg legyen gátolva. (Köztudomásu, hogy 1859-ben az osztrákok benyomulása tetemesen volt gátolva a piemonti rizsföldek mesterségesen elöidézett elömlesztése által.)

Németország. Berlin, jan. 6. Félhivatalos lapok irják: Poroszország minden halogatás ellen lesz és kell lennie, már azért is, hogy Austria szándokait meghiusitsa, miután ez nevezetesen Holstein népességéböl támpontot akar képezni a Kalik-dandár számára. A szövetséggyülésen osztrák részröl tett nyilatkozat folytán Bécsbe ultimatum menesztetett; a porosz kormány tiltakozik a holsteini rendek összehivása ellen.

A „Nordd. Allg. Ztg“ mondja, hogy a testörök elindulása a conferentia által elöidézett békereményeket folytán felfüggesztetett, most azonban ismét elrendeltetett, mivel Austria a velenczei kérdést elveté és a herczegségek kérdését a szövetség határozata alá terjeszté.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj

A „Staatsanzeiger“ irja: „A Poroszország és Austria között 1864. jannár 16-án aláirt szrződésben az 5-dik czikk mondja: Ha Schleswigben ellenségeskedésekre kerül a dolog, Poroszország és Austria fentartják maguknak, hogy a herczegségek jövö viszonyait csak kölcsönös egyetértésben állapitják meg. Az örökösödési kérdést a herczegségekben mindenesetre nem máskép, mint közösen fogják elintézni. Nem kell bizonyitani, hogy Austriának a junius 1-én tartott szövetségi ülésben tett nyilatkozata által ugy az elősorolt határozatok, mint szintén a gasteini szerzödés is, megsértettek.“

Drezda, jun. 5. A második kamara mai ülésében a kormány által kivánt hitelt a szükségessé lett készülödésekre megszavazták. A német parlament egybehivását illetöleg a kamara odanyilatkozott, hogy arra a választás a mennyire lehet, az 1849-diki birodalmi törvény értelmében történjék. A kormány helyeselte a javaslatot.

Belgium. Brüssel, jun. 5. Az „Indep.“ párisi levelezöje irja, hogy „Napoleon császár, mielött a béke fentartása reményéröl teljesen lemondott, kisérletet tön egy fejedelmi congressus létrehozására. Az osztrák-orosz szövetségre Franczia-ország s Anglia egymáshoz való szoros csatlakozással fognának válaszolni. Fiórenczből jelentik, hogy az olasz kormány 200 milliónyi kölcsönt akar föl-venni. A franczia kormány pedig 1000 milliónyi kölcsönt tervez.“

Moldva-Oláhország. Bukurest. A „N. Fr. Presse“-nek irják: „Itt valóságos háborus zaj között élünk. A csapatok be- és kivonulása, a sok dob és trónbitaszó a legbékésebb hangulatu embereket is bizonyos tekintetben hadkész lábra állitotta. A fejedelmi palotában Károly herczeg elnöksége alatt haditanács tartatott, melyben altisztek, söt közkatonák is vettek részt. Az határoztatott, hogy minden betolakodó idegen ellen utolsó emberig védelmezni kell a hazát, s a körülsánczolandó uj tábor érdekében folytak némi viták. Biztos hallomás szerint a mostani rendkivüli kamara ülései a napokban bezáratnak, s a jövö ülésszak nov. 25-kén nyittatnék meg. Ezt itt többnyire háborura magyarázzák. Az uj nemzetörség is feloszlattatnék s ujabb nemzetörségi névsorozatok fognának megállapittatni. A nemzetöröknek kiosztott mintegy 12,000 fegyver egy évre beállandó külön önkénytes seregnek felfegyverzésére fogna fordittatni. — A dunagőzhajózási társaság hajói parancsot kaptak, hogy a legkisebb sajkáig minden jármü Pestre vonuljon vissza az itteni partoktól. A Fekete tenger partjaihoz több franczia és angol sorhajót várnak.“

Kalafatban is zavarok fordultak elö. Az ott összevont 1000 oláhországi határör ugyanis vonakodott engedelmeskedni az ideiglenes kormány abbeli távirati parancsának, hogy Bukurestbe induljanak. Elkergették tisztjeiket és mindenféle rendetlenséget követtek el. A polgári hatóság közbenjárására azzal feleltek, hogy a polgármestert tettleg bántalmazták, s kijelentették, hogy a jelenlegi ideiglenes kormányt el nem ismerik, s csak Kuzának, mint a zultán által elismert uruknak engedelmeskedhetnek. A lakosok természetesen megrémültek, miután a katonák böven el voltak látva fegyverrel és lőszerekkel. A Krajovából érkezett ezredesre sem hallgattak, s végül a lakosok a widdini basához folyamodtak, hogy török csapatokkal állitsa helyre a rendet, A widdini basához a katonák is elmentek, s tanácsára lecsillapodtak, de a fegyvert nem akarták letenni.

Ujabb. Páris, jun. 9. A tegnapi „France“ irja: Grammont bg megtette a végső kibékitési kisérleteket is; de Mensdorff a junius 1-söi osztrák jegyzékben kifejtett érvekhez szigorunan ragaszkodik. Grammont sürgönyei, törekvéseinek eredménye felöl, holnapra váratnak.

London, jun. 9. Az alsóház tegnapi ülésében Griffith interpellatiójára viszonozza Layard: A kormány semmi tudósitást sem kapott arról, hogy a törökök a Dunán átmentek volna. Az összes érdeklett hatalmak utasitották képviselőiket, hogy semmit se tegyenek, a mi az idegen fejedelemnek elismerésül vétethetnék. Walsch reméli, hogy Anglia elkerülendi a tettleges beavatkozást.

Távirati tudósitás a bécsi börzéről.

Junius 11-kén: 5% Nemzeti kölcsön 100 frt. 59.20. 5% Metalliques 100 frt 54.75. — Bankrészvény 6.52. — Hitelintézeti részvény 200 forint 122.20. — London 10 ft st. 100 frt 23½ kr 134.—. —. Ezüst 135.50. — Cs. kir. arany 6.46. — 1860. kölcsön 69.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

HIVATALOS.

Sz. 1393. 1866. (205) (1—3)

Hirdetmény.

A nagy-iklódi birtokosság arányositott koresmajogának árverezés útján legtöbbet igérönek folyó 1866-ik év julius hó 1 sö napján kezdödöleg jövö 1869-dik év november 1-sö napjáig Nagy-Iklódon a helyszinén leendö bérbe adására folyó 1866-dik év **junius hó 21-dik napja** tüzetvén ki, arra az árverezni szándékozók a megállapitott 500 o. é. forint kikiáltási árnak 10% bánatpénzzel ellátottan ezennel meghivatnak, az árverezési valamint egyébb feltételek az árverezés napján Nagy-Iklódon, addig pedig ezen nemes megye tisztsége irodájában, bár ki által is megtekinthetök.

Nemes Dobokamegye Tisztségének Szamosujvártt, 1866 junius 8-kán tartott üléséböl.

Sz. 114. 1866. (199) (3—3)

I. a. b.

Idézés.

Középszolnok vármegye alispáni birósága részéröl tudtúl adatik, mikép e megyebeli Mosóbánya volt urbéres közönsége, az ottani közbirtokosság ellen erdö és legelö elkülönités iránt még a megszüntetett szilágy-somlyói cs. k. urbéri törvényszékhez 1861 január 29-én 282 sz. a. keresetet nyujtván bé, ennek a helyszinén Mosóbányán tartandó tárgyalására különösen az elkülönités megengedhetöségének kérdésében **f. év julius 23-ik napja reggeli 9 órája**, s szükség esetében következö napja tüzetik ki, melyre ismeretlen tartózkodásu gr. Bethlen Ádám ö méltósága mint egyik alperes, valamint az ezen ügy által netán érdekelt többi ismeretlen tartózkodásu mosóbányai közbirtokosok személyesen, vagy törvényes meghatalmazottjuk által ezennel oly kijelentéssel idéztetnek meg, mikép kimaradásuk esetében ezen ügy saját költségükre és veszélyükre kinevezendö gondnokkal fogna tárgyaltatni és elintéztetni.

Zilah, 1866 május 19-kén.

TARCZALI KÁROLY,
Középszolnok megye első alispánja.

NEM HIVATALOS.

A becsár fele árán
adja a bécsi elsö és legnagyobb **gyolcs- és vászonnemüek központi raktára**
(Bécs, Tuchlauben № 11.)
a legjobb és legolcsóbb **férfi, női és gyermek fehérnemüket** mindenféle nagyság és választékban, fehér és szines ingek a legujabb minták szerint. A jó minöségek és bámulatos olcsó árak feltétlenül meglepnek minden vevöt.

A valódiság, jó munka és jótállásért kezesség vállaltatik. Azon ingek, melyek nem fognak találni, vissza cseréltetnek.

Kész uri ingek a legjobb kézimunkával.

Fehérfonalu vászonból, sima	frt 3. — helyett csak frt 1. 50
Finomabb minöségü, fodros mellel	frt 4. 50 helyett csak frt 2. 30
Finomabb irlandi vagy rumburgi vászon	frt 6. — helyett csak frt 2. 80
Finom rumburgi ingek, kézfonás	frt 7. 50 helyett csak frt 3. 50
Legfin, rumb. ingek legszebb kézmunka	frt 10. — helyett csak frt 4. 50

Kész nöingek, legszebb kézimunka és kézhimzés.

Sima vászon, nöingek összehuzásra	frt 4. — helyett csak frt 1. 90
Finom svájczingek, fodros mell	frt 5. 50 helyett csak frt 2. 80
Uj modor, sziv és felhajtással, himezve	frt 6. 50 helyett csak frt 3. 50
Eugenie, uj modor, himezve	frt 7. — helyett csak frt 3. 50
Marie-Antoinette, füzö-ingek	frt 6. 50 helyett csak frt 3. —
Viktoria-, himzett valódi Valencien	frt 16. — helyett csak frt 7. —

Legujabb nö-pongyola és fésülököpenyek.

Elegans, a legfinomabb perkálból	frt 11. 50 helyett csak frt 5. 50
Angol szövetböl, himezve	frt. 18 — helyett csak frt 8. 50
Nöi-nadrág shirtingböl, legfinomabb	frt 7. — helyett csak frt 2. —
Nöi-nadrág, himezve, vászonból	frt 6. — helyett csak frt 2. 80
Nöi-éjjeli otthonka, sima	frt 5. 50 helyett csak frt 2. 80
Elegans, gazdag himzésü otthonkák	frt 12. — helyett csak frt 5. 50

Nöi-éjjeli ingek hosszu ujjakkal frt 3. —, 3. 50 — 4. 50-ig.

(191) Legfinomabb vászon uri gatyák 12/6 (4—12)
frt 1. 20, 1. 50; legfinomabb rumburgi frt 2. 20.

1 vég irlandi vászon 48 rőfös	frt 34. — helyett csak frt 17. —
1 vég legfinomabb irlandi v. rumb. 50 r.	frt 60. — helyett csak frt 24. —

Jó vászon zsebkendők fél tuczatja 1, 1. 50, 1. 80, 2 frtig.
Legfinomabb, ugy vászonpatiszt, fél tuczatja frt 2 — 2. 50-ig.

A vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesittetnek. Megrendeléseknél csupán a válbőség megjelölése kéretik.

Adresse: An den Central-Depot der ersten und grösten Leinen Wäche Niederlage des Louis Modern, Wien, Tuchlauben № 11.

(203) (1—*)

Cs. Tusnádi fürdő- hirdetés.

Az igazgató bizotmány ezennel közhirré teszi hogy a tusnádi fürdö öszves forrásai, Dietrich chem: Dr. által Moser Henrik ur kegyes rendeletéböl analisaltatván — ezen tudományos vegybontás a zürichi egyetemen Dr. Wislicenus vegytanár által minden pontjaiban igazoltatott — s annak eredményit, a tisztelt közönséggel a következökben tudatja, u. m.

a tusnádi fökút vegytani alkatrészei:

	egy közönséges fontban, szemer
Szikhalvag (Chlor Natr.)	2, 8161.
Szénsavas szikéleg (Natr. carbonic)	6, 0801.
„ mészéleg (Calcar „)	7, 6032.
„ keseréleg (Magn. „)	3, 4871.
„ vasélecs (Ferr. „)	0, 2151.
Kovasav (Acid. Silic.)	0, 8448.
Öszvesen	21, 0464.
Félig lekötött szénsav	7, 773.
szabad szénsav (acid. carb.)	33, 3 köb. hüvelyk.
Hömérsék	9, 2° R.

Ha ezen, a belhasználatra szolgáló ásványviz vegytani alkatrészeit összehasonlitjuk az europai hirü borszéki, bilini, gleichenbergi, seltersi források ásvány vizeivel, ugy fogjuk találni, hogy a tusnádi, vastartalma szerént, mindeniket fölülmulja; szabad szénsav tartalmánál fogva pedig, a többiekkel versenyez, s hogy e szerént a tusnádi fökut ásvány vize, mint **égvényes, konyhasós, vasas, savanyuviz** (muriatisch alkalinischer Eisensäuerling) tudományos javallat szerént használható mindazon betegségeknél, melyeknél az ily alkatrészü ásványvizek kétségtelen hatással használtatnak.

a fürdésre használt első forrás vegytani alkatrészei:

	egy közönséges fontban szemer
Keseriblag (Magn. Jodat)	0, 04385.
Szikhalvag (Chloretum Natr.)	17, 20320.
Keserhalvag (Chloret. Magn.)	1, 27572.
Mészhalvag (Chloret. Calc.)	5, 30949.
Szénsavas mészéleg (Calcar carb.)	1, 18656.
„ keseréleg (Magnes carb.)	1, 00654.
„ vasélecs (Ferr: carb.)	0, 52684.
Kovasav „ (Acid silic.)	0. 76800.
Összesen	27, 32020.
Félig lekötött szénsav	1, 25222.
Szabad szénsav (Acid carb.)	30, 614 köb. hüvelyk
Hömérséklet	22, 8° C.

Jod és konyhasó tartalmánál és hömérsékleténél fogva, a jod és konyhasó tartalmu hömérsékletü (muriatisch jodhältige Therme.) ásványvizekhez tartozik, s fürdésre mindazon bajokban indokolva van, melyeknél a jodtartalmu ásványvizek használatban vannak.

Az igazgató bizotmány jelen fürdö-idényre 1-sö Juniustól Augusztus végéig orvostudor Roth urat, (gyógyszertárral ellátva) rendes fürdö orvosnak kinevezte — a Sz. Györgyi postaállomással rendes egybeköttetésröl intézkedett; a föfürdöt nagy kényelemmel ujra épitette; ugy a nép és cselédek számára egy ingyen fürdöt állitott: — mind szintén végtére arról is értesiti a tisztelt közönséget, hogy ezen évben sok nagyobbszerü uj, kényelmesen butorzott házak épültek — a fürdö vendégek ellátására; melyek száma a tavaly az ötszázat felülmulta.

A cs. tusnádi fürdő igazgató-bizotmánya.

(1) (17—24)

KEIN DORSCH LEBERTHRAN MEHR!
JODIRTER RETTIG-SYRUP
VON GRIMAULT & Co. APOTHEKER PARIS

Azon különbféle szerek közt, melyeket a betegnek javasolnak, az oly annyira ellentörekedö halmájzsir helyett, a **Grimault-féle iblanyos retekszörp**, mind ize, mind alakjánál fogva is ekkorig a leghatásosabbnak és a czélnak legmegfelelöbbnek bizonyult. Ezen szer sohasem tagadja meg jótékony működését a mellbetegségek, aszkór, vér-vizibetegségek és görvélyes bajok gyógyitásánál; ez nem támadja meg a gyomrot, söt inkább étvágyat gerjeszt, kiváltkép a gyermekeknél szintelenség, börpetyhüdtség, gyakran elöforduló nedvromlás és a nyakmirigykihajtás ellen sikeresen használtatik.

E **retekszörp** a párisi gyakorlatba már bevétetett, és mai napság már a legelökelöbb orvosok mint igen hathatös vértisztitó szert rendelik.

Az **iblanyos retekszörp** alapja: **zászsa- és reteknedv**; mindkettö sülyellenes növény azon elismert tulajdonságokkal, melyek iblanyt és ként természeti állapotban tartalmaznak, mely nevek a készitmény hathatóságára és a bevétel könnyüségére nézve mind a felnötteknél, mind a gyermekeknél elegendö kezességet nyujtanak. Dr. **Bazin** és **Cazenave** a párisi St. Louis kórház orvosai ezen **iblanyos retekszörpöt**, különösen és pedig számos kedvezö siker alapján különféle bőrbetegségek ellen ajánlják.

Raktár: Ausztria minden nevezetes gyógytárában.

MEGJELENT
s **Stein János** könyvkereskedésében Kolozsvártt
kapható:

Egyházi szent beszédek,

melyeket különbféle alkalomra irt és mondott **Péterfi Sándor** hévizi pap.
Uj folyam 3-dik és 4-dik füzet.

Harmadik füzet tartalma:

I. Nagyböjti vasárnap első. „Miként kisérjük Jézust a halál útján?“ II. Nagyböjti vasárnap második. „Az első, mit Jézus érettünk szenvedett.“ III. Nagyböjti vasárnap harmadik. „A második, mit Jézus szenvedett.“ IV. Nagyböjti vasárnap negyedik. „A harmadik, mit Jézus érettünk szenvedett.“ V. Nagyböjti vasárnap ötödik. „A negyedik, mit Jézus szenvedett.“ VI. Virág-vasárnapi. „Az ötödik, mit Jézus szenvedett.“ VII. Nagypénteki első. „Jézus hatodrendü szenvedései.“ VIII. Nagypénteki második. „Jézus hetedrendü s utolsó szenvedései.“ IX. Husvéti első. „A halottaink koporsójára nehezült két kö.“ X. Husvéti második. „Hol van hazánk s miért vagyunk itt?“ XI. Husvéti harmadik. „Az élö halottak feltámadása.“ XII. Husvéti negyedik. „Az élet és halál útaiból miénk a választás.“ XIII. Husvéti ötödik. „A feltámadott Jézus első szavai a tanitványokhoz. XIV. Husvéti bezáró ima. XV. Husvét után első. „A szabadság fegyvere. XVIII. Husvét után negyedik. „A Jézusról vallástétel.“ XVI. Husvét után harmadik. „A hivek öröme Jézus első rendü diadalán.“ XVI. Husvét után második. „Jézus további diadalai.“ XVII. Husvét után harmadik. „A szabadság feltételei. III. Pünkösti harmadik. „Egy lelkesedés- szülte látásom.“ IV. Pünkösti negyedik. „A szentlélek elleni bűnre nincs bocsánat.“ V. Pünkösti ötödik. „Önmagunknak templommá szentelése.“ VI. Pünkösti ünnepét bezáró ima. VII. Pünkösti utáni vasárnap. „A közjó szeretete. VIII. Tavaszutói vasárnap. „Nézz körül és mit látsz?“ IX. Nyárelö. Jégvihar után. „A főbb igazságok, melyekre az Isten itélete egy jégviharban tanit.“ X. Árvizkor. „Mit kell tennünk, hogy ne féljünk?“ XI. Jégvihar és árviz után. „A kárvallás is jó vallás.“ XII. Köz-vasárnap. „A vagyonbeli kárnál nagyobb kárt is vallhatunk magunkban.“ XIII. Köz-vasárnap. „Legnagyobb a lelki kárvallás.“ XIV. Aratás kezdetén, hosszsza esözéskor. „Az aratás urának kérése.“ XV. Változó időjárás és szorgos aratáskor. „Miként lehet és miért kell az időt áron is megvenni?“ XVI. Szegény aratáskor. „Ki mondhatja: nem hiába munkálkodtam!“ XVII. Tartós esözésben és nagy árviz alkalmával. „Tengeren vagyunk, imádkozzunk.“ XVIII. Hordás—szük aratás után. „Hogy kell a miénket, ha kevés is, az Úr kezéböl vennünk?“ XIX. István király napján. „Mai napunk emlékei mire intenek?“ XX. Nagy-héti vasárnap. „A szorgalom és hüség, mely nem elég az Úr elött.“ XXI. Urvacsora-vételkor. „A jobb rész, mely el nem vétetik.“ XXII. Harangszenteléskor. „Miként lesz egy harang megszentelve?“

Negyedik füzet tartalma:

I. Pünkösd Vasárnap. „A pünkösti történet mire emlékeztet?“ II. Pünkösti második. „A szabadság

Egy-egy füzet ára **1** frt.

Ugyan csak STEIN JÁNOSnál

!!Olcsó Biblia!!

I. kiadás: **Szent Biblia**, azaz: Istennek ó és uj testamentomában foglaltatott egész szent irás. Magyaritotta Károli Gáspár. Sadrét 592 lap, egész bőrkötésben. Ára csak 80 kr.

III. kiadás: ugyanaz félives kiadás 552 lap, bőr-vászonba. Ára 2 ft 50 kr.

Csak újtestamentom.

Az egész újtestamentom és a Zsoltárok könyve. Zsebkiadás, vászon-kötésben. Csak 20 kr.

Ugyanaz: bőrkötésben aranymetszéssel 50 kr.

(204) (1—*)

Egy gyógyszerész segéd kerestetik.

Egy jól képzett s a román nyelvbe jártas nem okleveles gyógyszerész segéd, **folyó év augustus 1-jétől** kedvezö föltételek mellett Moldovaország Román városában alkalmazást nyerhet. Levelek **KERESZTES gyógyszerészhez Romanba czimzendök.**

(206) (1—4)

Zikeli Henrik
Brassóban
ajánlja föraktárát Erdélyre a
PETERLONGO J.
fegyvergyárából
Insbrukban,
és dús választéku készletét vadászfegyverekben, vadász- és löveldei czélpuskákban (Stutz), pisztolyokban és revolverekben a legjobb rendszerek szerint készülve; továbbá: vadászkésekben és mindennemü vadászati eszközökben gyári árak mellett. Árjegyzékek kivánatra bérmentesen küldetnek. Továbbá ajánlja nagyválasztéku és többféle alaku varró gépeit.

(200) (2—2)

Alólirt van szerencsém a nagy érdemü közönséggel tudatni: miszerént **Kolozsvártt a külmagyar kapun kivül** az ugynevezett Trencsén várban 14 számu saját házamnál a br. Huszár Károly ház mellett **„MAGYAR KORONA“** czim alatt vendéglöt nyitottam, a hol is a vendégeknek jó étkekkel és italokkal a legjutányosabb árban szolgálhatok, nem különben jól berendezett szálló szobákkal és istálókkal.

SZABÓ FERENCZ.

(172) (6—6)

Deszka-raktár!

CSIKI JÓZSEF külmonostorutcza 59 szám alatti saját házánál rendes és dús választéku raktárt tart mindennemü **deszka nemekből**; különösen pedig ajánlja tökéletesen kiszáradt kész **padozat (padimentum) tábláit**, 1 és 1½ czol vastagságu deszkákból, melyeknek lerakását is eszközölheti; továbbá 1, 1½, 2, 3 és 4 czolos **fenyőfa deszka**; 1, 2, 3 és 4 **bükfa deszka, juhar** és **hársfa-deszka, dió** és **kőrisfa fournir, fűrészelt lécz**, és több éves kiszáradt **malom kerékhez való fogak** gyertyánfából stb. elismert jutányos árakon ugyanott találhatók.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betüivel (Bel-farkasutcza 74 sz.)

Iskola Alapitvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj